

KJAK

Okkara Merkið um allan heim

Øll eiga at fegnast um, at Merkið - tjóðareyðkennið, ið allir føroyingar standa saman um - nú fer at veitra á 534 støðum kring um í heiminum

Bárður S. Nielsen

Formaður Sambandsflokksins

Skulu vit síggja og brúka nýggjar møguleikar ella stara okkum blind í trupulleikum, sum ikki eru til?

Hesin spurningur er aktuallur, nú allir stovnar ríkisins og sendistovurnar allar fara at vinda Merkið á stong á Ólavsoyku.

Hetta, at okkara tjóðarmerki fer at veitra kring allan heim, gevur møguleikar, ið vit kunnu brúka til eitt gott endamál.

Eitt er, at Føroyar kunnu koma

á breddan og vekja áhuga í Ríkisfelagsskapinum og – ikki minst – víðari úti í heimi, har ið 534 sendistovur í ríkinum fara at vinda Merkið í húnar hátt Ólavsoyudag.

Um vit brúka hetta rætt, eru eisini góðir møguleikar hjá ferðavinnuni og matvøruvinnuni at taka seg fram. Tær hava báðar undanvind og viðrák við sera góðum ummælum í altjóða miðlum fyri ávíkavist góð ferðamið og framúrskarandi mat og rávørur.

Tíverri eru tað ikki øll, ið fegnast um hetta átak hjá forsætisráðharranum, hóast tað vísir virðing fyri okkara tjóð og í seinasta enda eisini styrkir bondini í ríkinum.

Nei, summi vilja múlatrutin stara seg blind í trupulleikum, sum ikki eru til.

Ikki liggur tað í ílegum hjá tjóðveldisfólki at standa saman. Klandur og konfliktir skulu koma fram um gott samanhald og samstarv í Ríkisfelagsskapinum.

Hví ikki vera við tí góða orðinum? Hví ikki fegnast um felags framstig? Hví ikki – saman við okkara samstarvsfeløgum í ríkinum – brúka møguleikarnar, sum nú bjóða seg fram?

Tað er pínligt at síggja, at umboð fyri Føroyar uppføra seg sum forkelað smábørn og gera tjóðini fyri skommum á Christiansborg.

Púrt ongi úrslit koma burturúr fyri Føroyar, so sum Sambandsflokkurin á Christiansborg annars er kendur fyri at avrika og føra heim til lands.

Lat okkum frøðast um, at vit liva í heimsins besta landi, har hvør einstakur hevur størst møguligt persónligt frælsi. Veruligt frælsi fær øll tjóðin við at samstarva í Ríkisfelagsskapinum.

Tjóðin er ikki sonevnda »sjálvstýrissrørslan« ella tey, sum rópa um fullveldi.

Tjóðin eru vit. Fólkin í Føroyum. Menniskjuni, sum búleikast her.

Vit hava frælsi til at fáa okkum ókeypis útbúgving, seta búgv,

koma í arbeiði og hava kjans til at arbeiða okkum upp. Hvør einstakur føroyingur hevur besta útgangsstøði fyri at smíða sær eydnuna góða.

Hetta kemur alt fram um mis-skilta tjóðarbygging, nationalismu og sjálvsøkin áhugamál hjá einstaklingum, sum vilja gera seg upp í almenna rúminum.

Lat okkum brúka nýggju møguleikarnar til at gera tað upp aftur liviligari í okkara fantastiska landi.

Umhugsni í tøkum tíma

Land og kommunur hava felags áhuga í einum ábyrgdarfullum og miðvísu figgjarpolitikki

Ruth Vang

Tingkvinnu fyri Framsókn og forkvinnu í Løgtingsins figgjarnevnd

Búskaparráðið vísir í síni nýggjastu frágreiðing enn einaferð á tað óheppna í at føra ein konjunktur-viðgangandi politikk.

Íløguaetlanirnar hjá landi og kommunum fyri 2016 og 2017 eru víðfevndar og fara at seta so nógv ferð á búskapin, at vandi av álvara er fyri, at vit ikki megna at rætta upp, tá fyrsti mótburður rakar okkum aftur.

Søguliga hava vit havt stór sveiggj í føroyska búskapinum. Førði figgjarpolitikkurin hevur tíverri gjørt sítt til, at sveiggini hava verið óneyðuga stór. Í góðum tíðum hava vit, umframt stór-

an vøkstur í almennu rakstrarútreiðslunum, við risa íløgum hitað búskapin nógv meiri enn gott er. Tá tíðirnar skifta, ber illa til at halda sama útreiðslustig og so má sparast. Tað merkja tey harðast, sum frammanundan eru illa fyri og hvørs livibreyð er tengt at almennum tænastrum. Búskaparfrøðingar vísa á, at tann vælferð, eitt samfelag missir í lágkonjunkturi, langt frá verður vunnin innaftur í hákonjunkturi. Tað merkir, at jú størri sveiggj, vit hava, jú lægri búskaparvøkstur hava vit uppá longri sikt. Tøl frá hagstovuni vísa harafturat ein greiðan samanhag millum arbeiðsloysi og nettofráflyting úr Føroyum. Vit missa sostatt hóp av fólki, hvørja ferð tíðirnar versna. Fólk, sum bert í avmarkaðan mun flyta heimaftur í góðum tíðum. Omaná kemur so tann veruleikin, at føroyski búskapurin er so nær

tengdur náttúruutilfeingi, sum í sær sjálvum gevur skiftandi inntøkur.

Vit hava í Føroyum, um nakrastaðni, tørv á stóðugum búskaparvøksstri. Aftur og aftur verða vit mint á, at føroyski búskapurin er ikki haldførur uppá longri sikt. Heilt einfalt, vaksa almennu útreiðslurnar skjótari enn inntøkurnar komandi árin. Vit koma ikki uttan um nýskipanir, men ein konjunkturviðgangandi figgjarpolitikkur við lægri búskaparvøksstri leggur stein omaná byrðu.

Framsókn legði á vári 2011 fram uppskot til samtyktar um konjunkturjavningarlóg. Uppskotið varð sum so væl móttikið, men fall við tí grundgeving, at tað tá enn ikki var eydnast at fáa allar táttir í játtanarlógini frá 2009 at virka fult út. Meirilutin metti tí, at tað var ikki rætt longu tá, at seta nýggjar reglur í gildi. Øll framkomin lond hava annars sett í gildi regluverk

kring almenna figgjarpolitikkinn. Regluverkin eru ymiskt samsett, men meginreglan er, at landsins skiftandi leiðslur halda seg til nakrar reglur, ið tryggja ein figgjarpolitikk, sum er konjunktur mótgangandi heldur enn viðgangandi. Tað er í góðum tíðum, at vit skulu stýra soleiðis, at vit í ringum tíðum ikki verða rakt so meint – hvørja ferð.

Alt bendir á, at vit eru í hákonjunkturi í løtuni. Ynski og krøv um øktar útreiðslur innan almennan geiran leggja stórt trýst á politisku skipanina. Hyggja vit at samlaðu íløgnum hjá landi og kommunum, standa kommunurnar fyri einum alsamt størri parti. Hetta er lutvís ein avleiðing av, at kommunurnar yvirtóku eldraðkið, eitt økið sum krevur leypandi íløgur. Men tað er samtíðis púra greitt, at tað gevur onga meining at tosa um konjunkturjavnandi figgj-

arpolitikk, uttan at taka kommunurnar við. Skulu vit tosa um ein skilagóðan búskaparpolitikk, so ber ikki til, at helmingurin av føroyska búskapinum liggur uttanfyri landsbúskapin og har livur sítt egna lív. Ein ábyrgdarfullur figgjarpolitikkur krevur, at útreiðslu- og íløgukarmar fyri land og kommunur verða samskipaðir og hugsaðir í einum samlaðum búskaparligum høpi.

Samgongan hevur sett sær fyri at reka ein ábyrgdarfullan og miðvísan figgjarpolitikk. Allir føroyingar, bæði land og kommunur, fáa ágóðan av einum skynsamum politikki og tí átti at verið felags áhugi fyri hesum aðalmáli, at figgjarpolitikkurin minskar sveiggini í búskapinum.

Riddarakross til Bárð Nielsen

Magni Arge

fólkatingsmaður fyri Tjóðveldi

Páskirnar eru halgasta høgtið okkara, og fólk binda frið í stillu viku. Øll uttan formaðurin í Sambandsflokkinum,

sum er farin at brestast sjálfvan páskadag. Tað gjørdur bretar eisini í Írlandi fyri 100 árum síðan, men tað hjálpti ikki, tí írska tjóðin vann sær kortini pláss millum aðrar frælsar tjóðir.

Sálda vit allar tær bonsku ákoyringarnar frá, er kjarnin helst, at Bárður vil verja forsætismálaráðið í flaggmálinum, og tað er ikki óvæntað, tí fyri stuttum var hann á vitjan í forsætismálaráðnum. Eg havi ein illgruna um, at hann legði ráð saman við formanninum í móðurflokkinum, Vinstra, um, hvussu teir saman kundu vera »nógv meiri sambandskir,« sum Bárður tók til á landsfundinum herfyri.

Ivaleyst røddu teir um danska flaggátakið við Merkinum, sum

sjálvandi ikki skal útinast á føroyska flaggdegnum, men heldur á ólavsoyku, sum teir skíra »det, der almindeligvis kaldes Færøernes nationale festdag.«

Vit kunnu bara gita, at teir valdu flaggdagin frá av sýmbolskum orsökum, tí tá heiðra vit Merkið og alla okkara søgu fyri stríðnum at varðveita og menna okkara tjóðskaparliga samleika.

Tað er ikki óhugsandi, at Bárður fær ein riddarakross frá Margrethu drotning í summar, og soleiðis eina tøkki og viðurkenning fyri sítt

virki fyri donskum áhugamálum í Føroyum, men tað liggur ongin viðurkenning av Føroyum sum tjóð í donsku flaggingini við Merkinum yvirhøvur. Hetta staðfesti forsætismálaráðið svart uppá hvítt í svarum upp á mínar fyrispurningar á fólkatingi herfyri.

Tí er hetta bara ein roynd at krøkja ein danskan samleika upp í føroyska flaggið, sum var betur ógjørd. Tað er sjálvandi í lagi, at Danmark veittrar við føroyska flagginum til serlig høvi, men Merkið er ikki danskt ríkisflagg.

Tað er okkara tjóðarmerki.

Stríðið fyri rættindunum hjá føroysku tjóðini heldur tí fram, líkamikið hvønn kross Bárður velur at taka á seg í summar.